

е богослужител. Всичко това ясно говори, че Траянов по-знава явления от над-причинния свят - т.е. от света на принципите, според който - има го нечестивото Адамово потомство - каинитите, постигнали прогрес в материалната култура и в изкуствата, но упадък в духовното, има го и благочестивото Адамово потомство - сититите

/Сит, родилият се да замести убития Авел/, постигнали духовното, Бого-вярата, богослужението. Траяновият "поет" е от сититите. За Траянов поетическото начало е проблем не на изкуството, а проблем на богослужението.

Взето така, каква е индивидуалната характеристика на Яворов, къде е индивидуалното място на Яворов според "Умиращия лебед"? Защото Траянов в "Пантеон" търси именно съкровено-личното битие, изявата на душата чрез индивида, личния път на сърцето."Лебедът", най-изящният израз за поетическото и "лирата". Най-изтънченият инструмент на поетическото - още чрез заглавието и още чрез първия ред на творбата си за Яворов Траянов назовава, в най-висшата му проява, света на изкуството. Вътре в него е "черната" лира, "с най-мрачните струни в света"; "лебедът" е умиращият; "сърцето" също умира; "лебедът" е и "ранен", при това още в черупката - в зародиша на тоя свят сме особено пък и поради песента за "земния жребий на всеки от майка роден". Библистиката би завидяла на първата строфа в памет на Яворов - би завидяла за този така кратък и ясен образ на индивидуалното от позицията на универсалното чрез това индивидуално сме напълно откъм "черното", т.е. откъм смъртта, откъм злото. Възвисяващо над тленното е единствено понятието "песен". Умиращият и черният лебед се внушава без своята антитеза - живият и белият лебед. Затова и думите на песента са "прощални", и припевът е "погребален", и ослеплението е "в скръб" и дори "блянът" е трагичен, а духът героичен зърва единствено "последния земен подслон"- втора строфа; а понятието "скитник" пряко отправя към "изгнанник и скитник по земята" от Господовото отношение към Каин след братоубийствения акт, когато Каин е прокълнат от земята. Неслучайно тук е и понятието "сърце" с ясно изявения си хтоничен опит дори и в съотношението си с "вечния път", а множественото му число "сърца" подсказва за многобройните